

Símbol de la Tossa més desconeguda

Un estudi aprofundeix en els elements arquitectònics i l'estat de conservació de quaranta-cinc masies de la vila

Cinc hotels s'han edificat sobre antics habitatges enderrocats, i es mantenen restes de sis cases

Una imatge de Can Coure de Tossa. Ara és un habitatge, de la qual es té documentació escrita des del 1264 Foto: M.A. PUJOL.

Ca l'Aromir, can Barraca i can Coure són tres de les quaranta-cinc cases de Tossa de Mar que han estudiat els germans Mercè i Joan Mundet i Maria A. Pujol. En el número 25 de Quaderns de la Selva, que edita el Centre d'Estudis de la Selva, els estudiosos han analitzat els elements arquitectònics i han repassat la història dels habitatges, "construccions que han esdevingut testimonis de la Tossa menys coneguda, la lligada al camp i al bosc, una Tossa que caldria preservar".

Dos anys de feina han permès analitzar la història de la vila a través d'algunes de les seves construccions. L'arquitecta tècnica

Mercè Mundet explica que s'han posat en contacte amb els propietaris per conèixer els detalls de les construccions. Han constatat, per exemple, que a can Coure (o mas Darder) hi ha un arc de mig punt amb dovelles de pedra i una inscripció a la llinda amb data de 1660. Segons la fitxa que han fet els autors, la primera citació històrica de can Coure és de l'any 1264. Les fotografies de la quarantena de masies es podran veure properament i fins al desembre en un espai de la farmàcia Castelló, a l'avinguda Ferran Agulló.

De les quaranta-cinc cases estudiades, n'hi ha nou que han desaparegut, trenta es conserven en diferent estat i de sis, se'n conserven restes. Cinc dels hotels de l'actual vila turística s'han edificat sobre antigues cases enderrocades. Així, l'Hotel Costa Brava és sobre can Barraca; l'Hotel Oasis, sobre can Font i l'Hotel Marina Tossa, sobre l'Horta Lluny. Mundet assenyala que molts dels habitatges estan en mal estat i alguns conserven una llar de foc de més de quatre metres d'amplada.

'Zona de muntanya' En l'article, els autors recorden que al terme de Tossa de Mar, de 38,18 km², hi ha poca plana i molt de bosc (més del 90%, actualment). Hi exposen que Tossa és "l'únic poble de Catalunya amb mar que ha estat classificat com a zona de muntanya amb un únic municipi". Un dels tres investigadors, Joan Mundet, és historiador local. Abans de l'estudi de les cases i masies, havia publicat, entre altres obres, Homes i paisatge. Tossa, segles XIV-XVIII.

Algunes de les cases estan vinculades a la tradició del Pare Pelegrí. Cada 20 de gener, una gernació de gent acompanya el Pelegrí en l'anada i tornada fins a Santa Coloma de Farners des de fa més de 500 anys com a agraïment per haver superat un episodi de pesta. Segons explica Mercè Mundet, a can Cruz el Pelegrí hi esmorza el dia de l'anada mentre que a can Garriga hi fa el berenar quan torna. Can Garriga (o Casa Leandro) és ara un centre d'esports i natura; s'hi pot jugar a paintball. Els autors destaquen que les cases tenen portals d'entrada del segle XV al XX. A can Canga (o can Leandro) hi ha el Museu Etnogràfic de Tossa, amb dovelles de pedra a la porta d'entrada.

En el padró del 1930, abans de l'arribada d'intel·lectuals i artistes, hi havia tres sectors: el de fora muralles, la Vila

Vella i els afores (al voltant del Far). “Ara la plana més gran que hi ha a Tossa acull el nucli urbà, a tocar el mar, i fins fa poques dècades era ocupada per hortes i cases disseminades”.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/770999-simbol-de-la-tossa-mes-desconeguda.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss